
Al zingend naar de inenting

BREDA – 14 februari 1974 laten Bredase ouders 3000 kleuters onder de vijf jaar inenten tegen de mazelen. Dat gebeurt in het Turfschip. We lezen het dagboek van Ria, die samen met een vriendin en hun kinderen voor een prik gaat.

Het is nog vroeg in de morgen. Marianne komt me straks ophalen. We zouden het liefst met de auto naar Het Turfschip gaan, da's handiger. Maar de auto staat voor de deur, we rijden hem maar spaarzaam. Benzine is door de oliecrisis haast onbetaalbaar, ook al is het niet meer op de bon. Het was wel bijzonder de afgelopen tijd: autoloze zondagen. Met onze kinderen hebben we nog gewandeld en gerolschaatst op de Zuidelijke Rondweg.

Tijdens het ontbijt heb ik altijd de radio aan. Ook nu weer. Op Veronica. Meteen een lekkere meezinger.

Den Uyl is in den olie, in den olie is den Uyl
Den Uyl is in den olie, in den olie is den Uyl
Koekkoek (koekkoek)
Koekkoek (koekkoek)
Ja, Joop moet in den hoek

De kinderen zingen van harte mee. Ik denk niet dat ze enig idee hebben waar het over gaat, maar Vader Abraham heeft de oliecrisis in een pakkend carnavalslied verpakt. Over elf dagen mogen we weer. Ik heb er nu al zin in.

Met Marianne heb ik het er gisteren nog over gehad. De mazelen. Die kreeg iedereen. Ik ben nu 26 en ik ben ook aan de beurt geweest. Marianne ook. Koorts, hoesten, verkoudheid en oogontsteking. En natuurlijk de rode vlekjes. Ik weet van vriendinnen die ook flinke longontsteking hebben gekregen. Een schoolvriendinnetje van ons overleed jaren later aan hersenontsteking, als gevolg van de mazelen.

Vijf gulden

Nee, fijn was dat niet. Daarom gaan we vandaag naar Het Turfschip. Voor vijf gulden kun je je kunt laten inenten. Da's geen geld en je weet zeker dat je kind veilig is. Waarom zou je het niet doen? En als iedereen het doet, dan kunnen de kinderen elkaar ook niet meer besmetten. Best goed gekozen ook, de slogan: 'Mazelen-dag, Dag Mazelen!'

Ik ga dus. Mijn Peter maakte zich er met een grapje vanaf. "Ik ben al twee keer in Het Turfschip gewist, de afgelopen tijd", zei hij. "Vorige week toen Peter Post zijn Raleighploeg presenteerde en de week ervoor bij de P.v.d.A, op het jaarcongres." Dat vond ie wel genoeg. Bier drinken en slap mauwen over politiek, en over NAC natuurlijk, dat kan hij wel. Zondag gaat hij weer, tegen MVV.

Om negen uur was Marianne bij me en vertrokken we. Ieder een kleintje voorop de fiets en de oudste achterop. Gelukkig is onze Richard nog net vier, dus kan ie ingeënt worden. Zingend fietsen we door de straten, witte wolkjes blazend op de melodie van Den Uyl is in den olie. Het is frisjes, maar we trappen ons warm.

Fotograaf

Bij Het Turfschip is het al druk. Drieduizend kinderen zijn er geweest, hoorde ik later deze donderdag op de radio. Het ging allemaal soepel. Acht artsen en twintig verpleegkundigen stonden klaar en we werden vlot naar onze plek gewezen. De fotograaf van de krant, Johan van Gurp was er ook. Ik ben benieuwd naar zijn foto's morgen in De Stem, kijken of ik nog kinderen en hun ouders herken.

Onze Patricia mocht eerst. De lieverd is pas net drie, maar ze houdt zich groot. Om ons heen klinkt links en rechts wel een huilend kind. En soms steekt de een de ander daarmee aan. Maar het is te doen, absoluut

geen massaal gekrijs. In het Sportfondsenbad op zaterdagochtend met de zwemles is het geluid vele malen erger als je het mij vraagt. Een uurtje later waren we weer thuis en hebben we een bakske gedaan. Onze kinderen hebben lekker gespeeld.

Waarom?

Mochten jullie, Richard en Patricia, dit later nog eens teruglezen en je afvragen waarom je ingeënt bent: Het was vanzelfsprekend. Het verhaal van de entgemeenschap, een samenwerking tussen de GG en GD, het Wit Gele Kruis, het Groene Kruis en huisartsen, was helder: het is nodig.

Bovendien heb ik dus zelf de mazelen gehad en dat was helemaal niet fijn. Ik wilde jullie niet kwijt, zoals de ouders van mijn schoolvriendinnetje hun dochter verloren. Het was ook heel gewoon. Iedereen ging, behalve de mensen die dachten dat je de ziekte maar gewoon moest krijgen.

Trots ben ik ook wel dat we zijn gegaan, met zijn allen! Geneesheer-directeur Smulders van de GG en GD vertelde op de radio dat het voor Nederland een uniek initiatief was en dat Breda de eerste was die een hele stad ineens schoonbezemt van de mazelen.

Over dit artikel

Het dagboekfragment van Ria is fictie. De aantallen komen uit publicaties van toen. Het Turfschip was destijds een vooraanstaand congres- en evenementencentrum. De presentatie van Peter Post was er, zoals ook de PvdA (met puntjes nog) er haar jaarcongres heeft gehouden. Voor de massale inenting, die landelijk in 1976 startten, kreeg vrijwel ieder kind de mazelen. Daarna liep dat terug van enkele honderdduizenden tot ongeveer tien gevallen per jaar.
